Tanta e pulchritudo Augustinus
iusticie tanta e iocunditas lucis eterne
ut etiā si nō liceret ampli9 in ea delectari
q̄ unius diei hora propter hoc solū inumabiles
huius vite dies plenī delicijs et circumfluencia
bonorū tpaliū recte merito q̄s despiceret.
Tam pulchra enī e et suauis ut ea visa
nichil amplius possit desiderari et omēz vi
cit dulcedinē omēz exsuperat concupiscenciam
Jheronimus ad eustochium Egredere qso paulisp
de papilione corporis ut in ostio stans vide
as gliam dei presentis et prntis laboris cum
oculos pinge mercedem q̄lis e cum dies
illa cū maria mr dm̄ occurret comitata
virgineis Tū et ipse sponsus tibi cū oibus scis
occurret dicens Surge veni propera amica
mea columba mea formosa iā hyemps trā
siit ymber abiit et recessit Tūc angeli
amirabūt de tua glia dicentes Que
e ista q̄ descendit de deserto delicijs af
fluens innixa sup dilectū Videbūt te
filie syon et laudabūt te Tūc illa cetū
qdraginta q̄tr milia in cōspectu throni te
nebunt citharas et cantabūt canticū no
uū Tūc secura i amplexibus sponsi e uo
labis cū iubilo dicens Inueni quē dilig.

aīa mea tenui eū nō dimittā Idē Quo
tiensciiqz te vana sc̄li delectauit abicio sa
ens in mundo aliqd videris gloſū ad pady
sum mēte trāsgredē et incipe qd futurā
es Cesarius beatā vitā facilius ē querere qȝ
enarrare ꝗ cursꝰ sine tedio visꝰ sine fastidio
refectio sine cibo sub antiquis premiis qz
gaudijs semꝑ noua iocunditas et sine ti
more amittendi ꝯtinuata felicitas Gre
gorius in moral[ibus] Cum in hac vita nobis ē
discretio opm erit procul dubio in illa discretio
dignitatum ut quo alius hic aliū merito su
pat illic alius aliū retribucōe transcendat
vn et euāgelio veritas dicit In domo patris mei
mansiones multe sunt Sz in eisdem multis mā
mansionibus erit aliquo ipsa diuersitas retri
bucōnum concors qz tanta vis in illa pace
nos sociat ut qd in se quisqz nō accepit hoc
se accepisse in alio exultet vn et nō eque
laborantes in vinea eqz cuncti denarium sorti
unt Et quidē apud patrem mansiones multe
sunt et tn̄ eūdē denarium dispares laborato
res accipiunt qz vna erit cunctis btitudo le
ticie quibus nō vna sit omnibus sublimitas
vite Idem Erit in illa btitudine culpe
memoria nō que mentē polluat sed q
leticia nos altius astringat ut doloris

ſui aīmq ſine dolore remiſit. ⁊ debitorē
ſe medicā verius intelligat ⁊ eo magis ac
ceptā ſalutē diligat quo de moleſtia meminit
q̄ evaſit In illa itaq; leticia ſic tūc ſine
tedio mala nr̄a conſpicimq ſicut nūc in
luce poſiti ſine ulla cordis caligine ac tēbras
videmq Quia ⁊ ſi obſcurū eſt qd̄ mēte cer-
nimq de iudicio eſt hoc luis nō de paſſiōe
cecitatis De etna cōtēplacōe agit ut opt̄
deus quo magis viſus fuit eo magis diligat
Hic videndū q ān retribucōem extrēmi iudi
cij iuſti in requie quoſdā iniuſtos conſpiciunt ut
eos videntes in gaudio nō ſolū ſuo ſuppli
cio ſ; de illoꝝ bono cruciet. iuſti vero ī torme
tis ꝑ intuent. in iuſtos ut hinc eoꝝ gau
dii creſcat qꝛ malū conſpiciunt qd̄ miſeri
corditer evaſerūt tanto qꝫ ereptori ſuo
maiores grās referūt quāto vident in a-
liis qd̄ ipi ꝑpeti ſi eēnt derelicti potuerūt
Bernardus Eterna omī btōrū ē ſolepnitas
facie ad faciē deū intueri eiq dulcedie
ſine faſtidio ſaciari ut q ſemel hnt ſp hrē
velint eiq viſione ſine defcū ꝑfrui An
ſelmq Partes btitudīs ſūt pulchritudo
agilitas fortitudo libtas ſanitas voluptas
lōgeuitas ſapiēcia amicia concordia ho-
nor ptās ſecuritas gaudiū Et notādū
q ſepte priores ꝑtes btitudinis ad corpis

britudine ſeptem quam poſteriores ad animam
pertinent. Idem. In illa vita pulchritudo iu-
ſtorum ſolis pulchritudini que eſt ſeptempliciter
quam modo ſit ſplendidior adequabitur. Idem. In
futuro ſic iuſtus fortis erit ut etiam ſi velit ter-
ram commovere poſſit et ſic e contrario iniuſtus debi-
lis ut nec etiam vermes amovere queat ab
oculis ſuis. Idem Bernardus. Gaudium eſt
iuſto intus et extra gaudium ſurſum atque deor-
ſum gaudium circumcirca ubique gaudium plenum.
Idem. Aut iuſti ſcient cuncta que deus fecit ſci-
enda tam ea que preterita quam ea que poſt mo-
dum ſunt ibi a ſingulis omnes ibi ab omnibus ſinguli
cognoſcentur nec quicquam omnino latebit qua patria
qua gente qua ſtirpe quis editus fuerit vel quid etiam
in vita ſua fecerit. Si autem ſuis malis vera om-
nino ſapientia privatus tantum tantis urgeberis
doloribus ut non ſolum inſipiens verum etiam omnino
fias amens. Bonaventura. O anima ieiuna et
famelica ſi vel una mica que cadit de menſa
dominorum in hoc convivio apto mentis ore ſup-
ſiſſes puto quod hanc peregrinationem ex tunc
impatienter tolerares puto ſi vel unam guttam
de vino potus eius deguſtaſſes omnem huius
ſeculi dulcedinem faſtidires. Petrus bleſenſis
ad regem anglie. Putaſne quod aliquis in preſenti
vita gaudeat ~~debeat dici quod habeat~~ et

in futurū Si tñ gaudeat debeat dici qđ
turbat' assidue ⁊ respgit' amaritudine
pñti Nimis delicatus es si vtrūqꝫ possi
mus vti sclo et frui xpo Pertitis mundi
delicias cape et nichilominus celeste glē
diuicias obtinē Audi qđ dcm sit illi diuiti
in ewāgelio Fili recepisti bona ꝛc Multo
possemus reges stultissimos reputare insanos
et pphetas applos martires cōfessores
tenerias ac delicatas vgines qui omēs
spretis diuicijs ⁊ cōculcatis delicijs hꝰ
mūdi semꝑ ꝓ xpo tribulacōi ⁊ morti
obtulerūt si glām quā adepti sūt in angus
tijs ⁊ dolore potuissent in voluptatibꝫ et
delicijs obtinē Gregorius in omē Si culmē
veri hōris qritis ad celeste regnū tendite
Si glām dignitatū diligitis in illa supna
anglōꝝ curia ascribi festinate Ide si fres
diuicias cupite veras diuicias amate Cri
sostomus ad ama Si cotidie oporteret nos
tormēta pferre si ipam gehenā longo
tēpore tolerare ꝓ eo ut xpm videre pos
semus in glā venientē ⁊ scorū suo sociaci
ōne esset dignū nō pati omē qđ triste
ē ut tanti ꝑ boni tante qꝫ glē pticipes ha
beam' Id ad demet' Deo opus levius solet

fiēi cū ergo pciū cogitat᷑ et ſpes pmij ſo-
latiū ſit laboris Itē ibi nullus labor durus
nullū tēpus longū videri debet quo eternitatis
glīa cōpat᷑ Augustinus Recedat amor pn-
tis ſeculi in quo nullus ita naſcit᷑ ut nō
moriat᷑ ⁊ ſuccedat amor futuri ſeculi in
quo omēs ita viuificant᷑ ut deinceps nō
moriant᷑ Ubi nulla aduſitas turbat nulla
neccitas anguſtat nulla moleſtia inquietat
ſed ꝑhēnis leticia ibi regnat De btītē
omī bonoꝝ celeſtiū ꝑficit ſecuritas eterna
q̄ ſi ſola deeſſet oīa bona celeſtia quātū
cūqꝫ dulcia vileſcerēt ex timore amittendi